

A Megerősített szövetség és a rendíthetetlen szív

ISTEN szövetséget kötött a földön. Ez a szövetség pedig meghatároz mindent, amit tesz. A Názáreti Jézus megszületett erre a világra, meghalt a kereszten, lement a pokolba, kifizette a bűn miatti árat, és feltámadt a halálból. Mindez amiatt a szövetség miatt történt, amelyet Isten az emberrel kötött. Isten nem részrehajló. Nem választ ki egyeseket, hogy csak őket részesítse üdvösségben és gyógyulásban. Áldásai mindenki számára érvényesek, aki betölti a szövetség feltételeit (lásd IPét.2,24). Isten azért kötött szövetséget, hogy üdvösségre jussunk, meggyógyuljunk, megszabaduljunk és bővölködjünk, és a szövetségben garantált minden gondoskodását közzé tette az Igében. Az Ige az Ő szövetsége, ez köti Őt.

Amikor valakinek a szavait latolgatod, akkor az őszinteségét mérleveled: meg is teszi, amit mond? Helytálló, amiről beszél? Jó nevű ember? Egy személy nevét annak megfelelően ítélik jónak vagy rossznak, hogy megtartja-e a szavát. Nem a hírneved teszi becsessé a szavadat. Épp ellenkezőleg: az tesz híressé, amit mondasz. Ebben áll Jézus nevének ereje; az Ő neve azért becses, mert szava, az Ige - jó. Isten még a saját neve fölé is felmagasztalta az Ő beszédét (lásd Zsolt.138,2). Érvényt szerzett a földön szövetségének, most viszont az embernek kell megszilárdítania a szívét ebben a szövetségben.

Az eredmények abból születnek, ha két tényező összehangolódik: a szövetség, melyet Isten érvényre juttatott, és a szíved, melyet megszilárdítottál ebben a Szövetségben. Ha a szíved nem a szövetségre támaszkodik, akkor az, számodra semmit sem ad. Az Efézus 2,12 ezt állítja: **"abban az időben Krisztus nélkül valók voltatok, Izrael társaságától idegenek, és az ígért szövetségeitől távol valók; reménységetek nem volt, és Isten nélkül valók voltatok e világon."**

Isten nélkül lenni szellemi csődöt jelent. Hiába tett bármit,- ha nem tudsz róla, vagy nem nyerheted meg, szellemi nyomorba kerülsz. Végül pedig ilyen vagy olyan formában fizikailag is tönkre mégy. Más nem tud segíteni, a saját fizikai képességeidben sem bízatsz, mert túl esendők ahhoz, hogy kiségiítsenek a bajból, értelmi képességeidre ugyanúgy nem számíthatsz. Szerte a világon riasztóarányban követnek el öngyilkosságot még a legélesebb elméjű emberek is. Isten nélkül az ember szövetségén kívül él a világban. Semmije sincs, amiben hihet, semmiben sem bízhat.

Még a keresztények között is vannak sokan, akik nem tudják, hogy mit higgyenek. "Mi ennek a titka? - kérdezik. - Minden tőlem telhetőt megteszek, hogy higgyek Istenben, mégsem sikerül." Sok kiváló, becsületes ember van, aki ráadásul újjá is született és Isten Szellemével is beteljesedett, mégis teljes vereséget szenved az élet minden területén. Fizikailag, értelmileg, a társadalmi kapcsolatokban és anyagi területen egyaránt. Miért? Mert nincs tudomásuk a szövetségről. Márpedig Isten csak azt tudja elérni, aki ismeri, hogy mi áll az Ő beszédében. Mondhatná valaki: hinni fogok Istenben. Rendben, de mit is fogsz te hinni tulajdonképpen? Azt, hogy Ő Isten? Ez nagyszerű, de ezzel a hittel nem viszed sokra. Azt kell megtalálnod, amit Isten a szövetségben megígért, mert arra az egyezés során elkötelezte magát. Ha

üzletember vagy, pontosan tudod, hogy miről beszélek. Amikor két fél üzleti kapcsolatba lép egymással, tudniuk kell, miben bízhatnak. Ha nem tudják, félreértés áldozatai lesznek. Lehet, hogy mindketten teljesen őszinték, mégis tönkreteszik a kapcsolatot, mert nem értik meg egymást, nem tudják, mit várhatnak egymástól. Hogy ezt elkerüljék, le kell ülniük, meg kell határozniuk, és írásban rögzíteniük kell kapcsolatuk feltételeit. Ha már ilyen módon megegyezésre (szövetségre) jutottak egymással, akkor világossá válik, hogy ki, mit várhat a másiktól.

Hívóként Istennel állsz szövetségben, vagyis Isten Igéje a tiéd, elérhető számodra. De ha ennek ellenére nem ülteted gyakorlatba, ugyanazon a szinten maradsz, mint az, aki nem tudja, hogy igényt tarthat az üdvösségére. Ő a pokolhoz van láncolva, te viszont a szegénységhez vagy valami más nyomorúsághoz; holott az Ige szabadságot kínál számodra. Ha nem élsz a szövetséggel, vereség a részed. Ez az én életemben is így volt. Újjászülettem és betöltekeztem Szent Szellemmel, de még keresztényként is teljes vereségben éltem majdnem négy éven át, különösen az anyagiak területén. Minden tőlem telhetőt megtettem, hogy higgyek Istenben, a szándékaim is jók voltak, de fogalmam sem volt arról, hogy mi lenne elérhető a számomra, és arról sem volt ismeretem, hogy miről gondoskodott Isten Jézus Krisztusban. Állandóan vert helyzetben voltam a Sátánnal szemben! Ha van is valakinek a bankban egymillió dollárja, de nem képes hozzáférni semmire sem megye vele - ugyanolyan nyomorult, mint egy ágrólszakadt fickó!

Jól szemlélteti ezt annak az embernek a példája, aki megtakarította a pénzét, hogy Amerikába utazhasson. Addig kuporgatott és gyűjtött, míg végül összejött a hajójegy ára és még épp annyi, hogy telt egy doboz sós kekszre meg egy kis sajtra. Úgy okoskodott, hogy ezt a keveset beosztja, amíg a hajó földet ér. Az utazás során olykor lenézett a szalonba, ahol a többiek étkeztek, aztán visszament a kabinba, hogy megegye a kis porcióját. Amikor a hajó partot ért New York kikötőjében, egy hajósinas megállította, és megkérdezte: "Uram, észrevettem, hogy minden étkezést kihagyott az út alatt. Valami kifogása volt a szolgálatunkkal kapcsolatban? Vagy talán a koszt volt ehetetlen?" Emberünk így válaszolt: "Ó nem, nem. Senki sem bántott meg, csak épp a pusztaja jegyre telt a pénzemből. Az élelemre már nem futotta." Erre az inas így szólt: "Sajnálom uram, pedig a jegy árában benne volt az ellátás is!" A felszolgált fogások mind megillették volna, ha tudja. A jegye egy megállapodást tartalmazott, azonban nem ismerte az egyezmény feltételeit! Épp annyi joga lett volna ott étkezni, mint a hajóskapitánynak, de ő inkább kekszen és sajton tengődött. A legtöbb keresztény is "kekszen és sajton" él, mert nem ismeri Istennel való szövetségét, és nem tudja, hogy mivel rendelkezik Jézus Krisztusban.

A megerősített szövetség

Ábrahám; Mózes; Dávid; Salamon... Miért áldotta meg ezeket a férfiakat Isten? És miért vannak oly kevesen, akik megtalálják Isten áldásait a pénzügyeikben? Meg kell újítanunk az észjárásunkat, és Isten gondolkodásához kell igazodnunk az anyagi áldások területén is. A bővülködés idején szem előtt tartandó legfontosabb igazságot Mózes 5. könyvében találhatjuk: **"Ne mondjad ezt a te szívedben: Az én hatalmam és az én kezemnek ereje szerzette nékem e gazdagságot! Hanem emlékezzél meg az Úrról, a te Istenedről, mert Ő az, aki erőt ad néked a gazdagságnak megszerzésére, hogy megerősítse az ő szövetségét, amely felől megesküdt a te atyáidnak, miképpen e mai napon van"**

(5Móz.8,17-18). A legfontosabb tudnivaló: Isten adja az erőt a meggazdagodáshoz. Miért? Hogy igazolja szövetségét. Olvassuk tovább az 5Mózes 9,5-6-ot:

"Nem a te igazságodért, sem a te szívednek igaz voltáért mégy te be az ő földük

bírására; hanem az Úr, a te Istened e népeknek istentelenségéért úzi ki őket előled, hogy megerősítse az ígéretet, amely felől megesküdt az Úr a te atyáidnak: Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak. Tudd meg azért, hogy az Úr, a te Istened nem a te igazságodért adja néked ezt a jó földet birtokul, mert kemény nyakú nép vagy te!"

Mózes lényegében ezt mondta: "Isten nem a te igazságodért úzte ki azokat az embereket a földjükről.

Azért tette, mert ezt ígérte, amikor egyezsége, lépett Ábrahámmal, Izsákkal és Jákóbbal. Igaz, hogy a nép mindent megtett, hogy megakadályozza Őt ígérete beteljesítésében, mert minden lehetséges módon áthágták a szövetséget. Isten azonban megalapította a papi hivatalt, hogy áldozatokat mutassanak be ezekért a bűnökért. Az izraeliták nem rendelkeztek olyan igazsággal, amelyben bízhattak volna. Ezért Isten gondoskodott számukra kiútról. Még megigazulatlan emberek között is ilyen sokat tett azért, hogy betöltse a szövetség ígéreteit! Az 5Mózes 29,9 megparancsolja: **"Tartsátok meg azért e szövetségnek ígét, és aszerint cselekedjete, hogy szerencsések legyetek [bővülködjete] mindenben, amit cselekeszete."**

Eszerint mindabban, amit teszünk, bővülködünk kell. Ehhez viszont az szükséges, hogy megtartsuk a szövetség ígét.

Mindezzel teljes összhangban áll az az útmutatás, melyet Józsué élete legválságosabb helyzetében kapott Istentől. Mózes meghalt, és Józsué arra készült, hogy átvegye Izrael vezetését. Ez bizony nehéz feladatnak ígérkezett. Mózes szemtől szemben beszélt Istennel. Vízet fakasztott a kősziklából a puszta közepén... Ő bőségben élt! Amikor vízre volt szüksége, Isten képezzé tette, hogy megszerezze. Isten ereje vizet fakasztott, s még csak nem is került semmibe! Ez már bővülködés a javából! Szeretném, ha megértenéd: Józsué nem mindennapi helyzetbe került akkor. Ebben a pillanatban a természetes és a természetfeletti világ, függőben volt. Ha Isten népe csődöt mond, nem jöhet el Jézus! Ha viszont Isten hagyja cserben őket, megváltás nem lesz! Istennek érvényben kellett tartania a szövetséget a földön, hogy elküldhesse Jézust, a Megváltót. Ahhoz pedig, hogy a szövetség érvényes maradjon, szüksége volt valakire, aki hallgat majd rá. Vajon mire helyezi Isten a hangsúlyt a történelem e válságos pillanatában? Mit ítél fontosnak? Beszél Józsuéval, és így szól a Józsué 1,5-9-ben: **"Meg nem áll senki előtted életednek minden idejében: amiképpen Mózzel vele voltam, teveled is veled leszek; el nem hagylak téged, sem el nem maradok tőled. Légy bátor és erős, mert te teszed majd e népet annak a földnek örökösév, amely felől megesküdtem az ő atyáiknak, hogy nekik adom azt. Csak légy bátor és igen erős, hogy vigyázz, és mindent ama törvény szerint cselekedjél, amelyet Mózes, az én szolgám szabott elődbe; attól se jobbra, se balra ne hajolj, hogy jó szerencsés lehess mindenben, amiben jársz! El ne távozzék e törvénynek könyve a te szádtól, hanem gondolkodjál arról éjjel és nappal, hogy vigyázz, és mindent úgy cselekedjél, amint írva van abban, mert akkor leszel jó szerencsés a te utaidon, és akkor boldogulsz. Avagy nem parancsoltam-é meg néked: légy bátor és erős? Ne félj, és ne rettegj, mert veled lesz az Úr, a te Istened mindenben, amiben jársz."**

Az 5. versben ismét látjuk a gazdagság és a bőség kulcsát:

"veled leszek; el nem hagylak téged, sem el nem maradok tőled."

A siker titka maga Isten, amint kinyilatkoztatja magát az embernek!

Jézus a Máté 28,20-ban ugyanezt ígérte: **"Íme, én veletek maradok mindörökké, a világ**

végezetéig."

A János 14,16-ban pedig azt mondta, hogy elküldi a Szent Szellemet vigasztalónkul, hogy örökké velünk maradjon. A bőség annak a ténynek a mellékterméke, hogy Isten velünk él, és kinyilvánítja magát számunkra. Az Úr sok dolgot mondhatott volna Józsuének: hogy attól fogva böjtölje végig a hét nagy részét, vagy hogy órák hosszat imádkozzon minden nap. Mondhatta volna azt is, "ha hiszel bennem, nagy csodákat teszek" vagy: "ha hiszel bennem, felhőt adok nappal, éjjel pedig tűzszlopot." Vagy mondhatta volna ezt: "nem kell aggódnod, ha egy másik Vörös-tengerhez érsz vagy rád támadnak az ellenségeid". Mégsem mondott semmi hasonlót. Józsué életének e sorsdöntő órájában és a megváltói tervnek ebben a létfontosságú időszakában Isten így szólt:

"El ne távozzék e törvénynek könyve a te szádtól, hanem gondolkodjál arról éjjel és nappal, hogy vigyázz, és mindent úgy cselekedjél, amint írva van abban, mert akkor leszel jó szerencsés a te utaidon, és akkor boldogulsz."

Egy másik fordítás szerint

"bölcse viseled magad az élet minden dolgában"

. Mit ítelt Isten a legfontosabbnak? Az Ő beszédén való elmélkedést. Egyetlen szavával kimondta a 138. Zsoltár második versét, amely szerint beszédét még a neve fölé is felmagasztalta. Látod?

Ha Isten Igéjét teszed életed első helyére, és a végső tekintély számodra az Ige, annak bővülködés az eredménye. Szükségszerű, hogy így legyen, mert Isten Igéjének hatásköre az élet minden helyzetére kiterjed. Az IGE A VÉGSŐ TEKINTÉLY. Ha Józsué engedetlen lett volna, és nem elmélkedett volna az Igén éjjel és nappal, Isten minden hozzá intézett szava haszontalan maradt volna. Meg akarod érteni, hogy miképp engedelmeskedhetsz Isten, írásba foglalt akarátának? Ehhez csak egyetlen út vezet: elmélkedned kell az Igén. A Példabeszédek 23,7 ezt mondja nekünk: ahogyan az ember a szívében gondolkodik, olyan ő maga is. Tanuld meg befogadni Isten Igéjét és elmélkedni azon. Ha megteszed ezt, hiába állítja a világ, hogy nincs kiút - te mosolyogva mondhatod: "De igen, van egy. Jézusnak hívják." Isten azt mondta: "Ha az én Igémen elmélkedsz, akkor jó dolgod lesz [bővülködni fogsz] és jó szerencsés leszel." Más szavakkal: ha bölcse intézed az élet valamennyi teendőjét, nem származhat bajod a gazdagságból. Nem számít, hogy ki vagy, és milyenek a körülményeid, ? ha minden élethelyzetben bölcse viselkedsz, győztes leszel.

Pál és Silás fényes módon igazolták ezt, amikor börtönben voltak. Dicsérték Istent éjfél tájt, és minden bizonnyal bölcse viselkedtek, hiszen a börtönajtók felpattantak! Egy jó üzletember tisztában van azzal, hogy nem bevételt nyerni a legnehezebb. Bárki képes előteremteni a pénzt, ha tudja, hogy mi a bölcse lépés. Akár ötven centet is főnyereménnyé fordíthat, ha pontosan tudja, hogy mihez kezdjen vele. Ha pontosan tudnád, hogy hová fektesd a pénzedet -ha tudnád, hogy mihez kezdj, hova menj, kivel beszélj, és mit mondj - a siker elkerülhetetlenül a nyomodba szegődne. Az lesz igazán sikeres ember, aki ismeri az Urat, megtanulta, hogy higgyen Istenben, és másokat is képes erre megtanítani. Az ilyennek Isten is, önmaga is, a körülötte levők is hasznát veszik. A Sátán számára viszont roppant veszélyes ez az ember. Ne feledd, az erőt Isten adja a meggazdagodáshoz, és ezt azzal a céllal teszi, hogy megismertesse veled szövetsége bizonyítékát.

Isten egy a Szavával. Amikor az Ige jelenlétében vagy, magának Istennek a jelenlétében vagy. A János 1,1 szerint **"Kezdetben volt az Ige, és az Ige volt az Istennél, és Isten volt az Ige."** Nincs rá lehetőség, hogy Isten az Igén kívül nyilvánuljon meg az életedben. Vannak ugyan különleges megjelenési módjai is kegyelmének, de egy keresztény nem engedheti meg, hogy

ezekből éljen. Nekünk Isten jelenlétének abból a formájából kell élnünk, amely az Ő Igéjéből származik, mégpedig folyamatosan. Te megtartod a beszédét, Ő pedig kinyilvánítja magát neked. Számomra semmi sem izgalmasabb, mint tudni azt, hogy ha az éjszaka közepén felébredek valamilyen gond miatt, csak a Bibliámért kell nyúlnom. Isten erejének ez a megnyilvánulása mindig, mindenki számára működik, aki használni akarja. Ha tudatára ébredsz, hogy az Igén keresztül bármikor elérheted Isten megnyilvánulását és így kezdesz járni, jó módú leszel.

Láttuk már a Szentírásból, hogy Isten megerősítette a földön szövetségét. Mit jelent ez újszövetségi értelemben? Az Ige azt mondja, hogy az Újszövetség a megigazulás szövetsége, amely jobb ígérek alapján kötött, mint az Ószövetség. Mózes 5. könyvében Isten kemény nyakúnak és istentelennek nevezte Izraelt. Az Újszövetségben viszont azt olvassuk, hogy Isten igazságává tettünk Jézus Krisztusban. Már nem konok embereknek lát, (bár sokszor tart bennünket tanulatlanoknak, mert nem ismerjük a szövetséget, de akkor sem vagyunk kemény nyakúak és istentelenek.) Ő a Bárány vérének keresztül néz minket, és szeplőtlennek, feddhetetlennek, kifogástalannak lát. Izrael Isten szolgája volt, mi viszont a fiai vagyunk (lásd Gal.4,7). Tisztában kell hát lennünk azokkal a jogokkal, amelyek Isten gyermekeiként és országa polgáraiként megilletnek bennünket.

Illusztrációképpen lássuk most a tékozló fiú példázatát a Lukács evangélium 15. fejezetéből. Sok éven át, olvastuk ezt a példázatot anélkül, hogy megértettük volna teljes jelentőségét. Pedig rendkívül fontos, hogy a prosperitással kapcsolatban is alkalmazzuk, de ezen eddig átsiklottunk. Csak a tékozló fiú hazatéréséig kísértük figyelemmel az eseményeket. Ő állt a figyelmünk középpontjában, de nem gondoltuk végig, mi is történt a bátyjával valójában? A tékozló fiú fogta az örökségét, és elverte. Amikor hazatért, az apja levágatta neki a hízott borjút, tárt karokkal üdvözölte, és nagy dínomdánomot rendezett számára. Amikor a másik fiú megérkezett és látta, mi történt, felháborodott azon, amit az apja tett. Így szólt: "Én veled maradtam, s mégsem adtál nekem soha egy gidát se, ő meg elmegy, elszórja a pénzét, és te borjút vágatsz a tiszteletére." Az apja erre így válaszolt: "Fiam, mindenem a tiéd." Vagy más szavakkal: "Bármikor, ha hízott borjút szerettél volna, kaphattál volna, s még most is megkaphatod. Nagyon örülök, hogy az öcséd hazatért, de te is kaphattál volna, ha kérsz!" Az idősebb fiú beérte volna egy gidával, pedig egész idő alatt az övé volt a borjú is. Mindkét fiú rendelkezett az öröksége felett, de csak az egyikük élt vele. Az idősebb nem tette, mert a gondolkodásmódja kicsinyes volt.

A legtöbb hívő ugyanígy, gondolkodásmódbeli kicsinyessége miatt, saját magát rekeszti ki a Jézus Krisztusban való teljes örökségből. Mivel nem ismerik. Azt a szövetséget, amelyben állnak, nem ismerik a Mindenható Isten gyermekeiként őket megillető jogokat sem.

Szegénység és gazdagság

Mózes 5. könyvének 28. fejezetében olvasunk az Isten Igéje iránti engedelmességből származó áldásokról. A 11-12. vers például a következőt állítja: "**És bővülködővé tesz téged az Úr minden jóban: a te méhednek gyümölcsében és a te földednek gyümölcsében, a te barmodnak gyümölcsében azon a földön, amely felől megesküdt az Úr a te atyáidnak, hogy néked adja azt. Megnyitja néked az Úr az ő drága kincsházát, az eget, hogy esőt adjon a te földednek alkalmas időben, és megáldja kezednek minden munkáját; és kölcsönt adsz sok népnek, te pedig nem veszesz kölcsönt.**"

Látjátok, Isten bőséggel áldotta meg Ábrahámot és leszármazottait, mert megesküdt rá a

szövetségben. Dicsőség Istennek!

Ezek után a 15. verstől a törvény átkának összefoglalását találjuk. **"Ha pedig nem hallgatsz az Úrnak, a te Istenednek szavára, hogy megtartsad és teljesítsd minden parancsolatát és rendelését, reád jönnek mind ez átkok, és megteljesednek rajtad."**

Az átok pedig teljes és tökéletes nincstelenséget mond ki az élet minden területére. A szegénység nem Isten áldása. Aki azt hiszi, hogy mégis az, és hogy a szegénység valamiféle alázatosságot hoz, az lényegében abban hisz, hogy Isten az átok szerzője, pedig az valaki más. Az áldás származik Istentől. Nem Isten átkozta meg Ádámot. Ő kertet épített neki, és mindenről gondoskodott, amit az valaha is megkívánhatott. Az átkot a Sátán szerezte. Amikor Ádám a Sátán mellé állt, minden átkozottá lett a földön. Később Isten egy védőernyőt feszített ki az Ábrahámval kötött szövetség révén, amely oltalmat nyújtott a kimenekedés útját, - ez alól az átok alól.

Ameddig Ábrahám az Úrral járt és hallgatott a szavára, védelmet élvezett; de abban a pillanatban, amikor figyelmen kívül hagyta Isten hangját és a saját megértésére támaszkodott, kilépett e védőernyő alól, és ismét sebezhetővé vált a Sátán számára. Miért tűnik oly nehéznek, hogy kijöjjünk Istennel? Hiszen Ő tudja, mi a különbség a jó és a rossz között, és ismeri azokat az alaptörvényeket, amelyekre ezek az értékek épülnek. Nagyon bölcsen átlátja az életet kormányozó erőket. Létrehozott egy meghatározott módon működő rendszert, de mivel a Sátán becsapott bennünket, mi azt hisszük, hogy az épp fordítva működik. Isten nem velünk van haragban. Ő azt utasítja el, hogy a Sátánnal alkudjon meg. Mi történt Évával az Édenkertben? Isten figyelmeztette, hogy ha eszik a tiltott gyümölcsből, meghal. A Sátán azonban megkörnyékezte, és kételkedést ültetett benne a kérdezősködésével: "Valóban Isten mondta...?" Végül meggyőzte, hogy Isten Igéje nem igaz, így Éva engedetlen lett Istennek, Ádám pedig csatlakozott hozzá. A törvény azonban működésbe lépett, és abban a pillanatban meghaltak, bár testük halála csak évekkel később következett be. Ádám bukása óta az emberi nem átkozott. Az idő folyamán lassan hozzászokott a csaláshoz, és nem is volt meg a szükséges szellemi ismerete, hogy kiszabaduljon a csapdából. Miután néhány nemzedék eltelt, Ádám tanítását elfelejtették. Senki sem tudott már Istentről vagy a szellemi törvényekről; amit Isten mondott, nagyrészt idegenné vált az emberi elme számára.

Jézus azt tanította: **"adatok, és néktek is adatik."** Csakhogy ez ellenkezik a gondolkodásmódunkkal. "Ostobaság - mondjuk erre -, semmi értelme, mindenki tudja, hogy ha kiadod a kezedből, többé már nem a tiéd!" De Isten ismeri az adakozás törvényének alapelvét. A Sátán is ismeri, és megpróbál becsapni téged, hogy tudatlanságban, gyenge és erőtlen állapotban tartson, és irányíthasson. Amikor Isten megkötötte Ábrahámval a szövetségét, a legtöbben képtelenek voltak azt megérteni. Amíg engedelmeskedtek Istennek, áldás alatt éltek, de mihelyt a maguk észére hallgattak, ismét visszatértek az átok alá. Isten újra és újra intette őket: "Ha nem követitek Igémet, nem cselekszitek, amit mondom nektek, semmit sem tehetek az érdeketekben. Nem gyakorolhatok hatalmat a saját szabad akaratotok felett!"

Érdeemes elgondolkozni azon, hogy amikor Isten szövetséget kötött Ábrahámval, Izsákkal és Jákóbbal, megígérte, hogy gondot visel rájuk és az utódaikra. Ezek az emberek tehát szabadok voltak! Következésképpen azok a zsidó rabszolgák is, akik az egyiptomi uralom alatt a korbácsütéseket szenvedték, valamennyien szabadok voltak, - csak sajnos nem tudtak róla! Ezért hívta el Isten Mózeszt, és ezért adott neki képességet és hatalmat, hogy lejegyezze az

Ábrahámmal kötött szövetséget. Így a nép tudomást szerzett a történekről és arról, hogy milyen egyezés született. Mózes a szövetség nevében ment el és tett csodákat Isten erejéből a fáraó szemei előtt, és a szövetség nevében, vezette ki népét a kötelékből. Már négyszáz évvel korábban szabadon távozhattak volna, de nem ismerték a szövetségüket.

Isten egy szerződés formájában fejezte ki a legbensőségesebb gondolatait, vágyait és akaratát, és mindezeket a Bibliában hozta nyilvánosságra. Innen szerezhethetünk tudomást ezekről, hogy Jézus nevében megszabaduljunk a Sátán hatalmától Isten Szelleme által. Jézus azt mondta: **"Ha ti megmaradtok az én beszédemben, bizonnal az én tanítványaim vagytok; És megismeritek az igazságot, és az igazság szabadokká tesz titeket."** (Ján.8,31-32). Már láttuk, hogy Isten érvényt szerzett a szövetségének. Láttuk, hogy a bőség Ábrahám egyik áldása, a szűkölködés pedig a törvény átka alá tartozik.

Hogyan érint mindez bennünket, akik az Újszövetségben Krisztus Testének tagjai vagyunk? A Galata levél szerint **"Krisztus váltott meg minket a törvény átkától, átokká lévén érettünk; mert meg van írva: Átkozott minden, aki fán függ: Hogy az Ábrahám áldása Krisztus Jézusban legyen a pogányokon, hogy a Szellem ígérését elnyerjük hit által. Ha pedig Krisztuséi vagytok, tehát az Ábrahám magva vagytok, és ígérlet szerint örökösök"** (Gal.3,13-14 és 29). Jézus értünk szenvedte el a törvény átkát. Vereséget mért a Sátánra, és elvette az erejét.

Nincs már okod arra, hogy a törvény átka alatt élj. Arra sincs okod, hogy szegénységben tengődj. Sok újjászületett hívő él szellemi nyomorban, szellemi alultápláltságban. Embrióként ugyan hatalmas szellemi "szupermenek", de mivel nem táplálkoznak megfelelően, nem növekednek egy dekát sem. Szellemben csak úgy fejlődhetsz, ha Isten Igéjével táplálkozol, és megcselekszed azt. **"Az Ige hamisítatlan teje után vágyakozzatok, hogy azon növekedjete"** (IPét.2,2). Mivel Isten szövetséget kötött, a jólét viszont olyan ellátás, amely ebből a szövetségből ered, meg kell értenetek, hogy a jómód most, a jelenben tartozik hozzánk!

Talán ezt mondd erre: "Isten látja a jövőt. Ő tudja, hogy ha volna pénzem, nem költeném el bölcsen, vagy éppenséggel valami ocsmány dologra fordítanám. Ezért nincs egy fillérem sem." Ez valóban így van, de csak azért, mert ebben hiszel. Nem Isten Igéjébe vetted a hitedet, és nem is abba, hogy jogod van a rendezett anyagi körülményekhez, mert keresztény vagy. Ezért kerültél kifosztott állapotba. A Sátán adta be neked ezt a hazugságot, és nem Isten. Ébredj fel! Isten azt akarja, hogy bővülködj (lásd 3Ján.2). Bőségre juthatsz, és valljuk meg őszintén, ostoba dolog lenne, ha nem kérnél belőle. Úgy lesz valaki értékes személlyé, ha rádöbben, hogy joga van bővülködni, majd megragadja Isten Igéjét, jómódúvá válik, ezután pedig másokat is részesít a javaiból. Pál apostol megtanulta az adás szellemi törvényét, és nagyon értette a módját, hogyan éljen vele. Elég erős volt az Úrban ahhoz, hogy higgyen a bővülködésben, megnyerje azt, majd továbbadja. Ez már valóban sokat jelentő, értékes áldozat! Isten Igéje felszólít bennünket: **"adjatok, és néktek is adatik"**.

Ha elkezdesz e törvény alapján élni, látod, hogy el sem menekülhetsz előle! Miközben adakozol, az adományod olyan gyorsan tér vissza hozzád, hogy nem tudsz a továbbadással lépést tartani! Ahogy az Mózes 8,18-ban olvassuk, Isten ad nekünk erőt a meggazdagodáshoz, mégpedig azért, hogy hitelesítse számunkra a szövetségét. Azért, mert ezt mondta! Ha teljes mértékben felfogod, hogy Ő a tiéd és te az Övé vagy, és hogy mindent megtehetsz Krisztus által, aki megerősít téged (lásd Fil.4,13), akkor szíved minden keménysége megolvad.

Megérted, hogy nélküle semmit sem tehetsz, és mihelyt megérted ezeket a dolgokat, nem fogsz félni az adakozástól. Nem rettegsz a veszteségtől. Ha adsz, akkor kapni is fogsz, és még több áldás birtokába kerülsz, amit továbbadhatsz! Állandó folyamat lesz ez, dicsőség az Úrnak!

A rendületlen szív

Isten megalapította szövetségét a földön, de ennek a ténynek a pusztaság ismerete nem elég. Ahhoz, hogy a szövetség valamennyire is hasznavehető legyen, meg kell benne erősítenünk a szívünket. A 112. Zsoltárban találjuk a rendíthetetlen szív tökéletes leírását. A zsoltár a bővöködő embert festi le, és betekintést nyújt abba, ami a bőség mögött rejtőzködik. Vizsgáljuk meg együtt közelebbről! **"Dicsérjétek az Urat. Boldog az az ember, aki féli az Urat, és az ő parancsolataiban igen gyönyörködik."** Milyen embertípus lesz, áldott tehát? Az, aki féli az Urat, s aki gyönyörűségét leli Isten parancsolataiban, az Ő szövetségében. **"Hős**

lesz annak magva a földön; a hívek nemzedéke megáldatik. Gazdagság és bőség lesz annak házában, s igazsága mindvégig megmarad."

Senki sem veheti el az ilyen ember igazságát! Ha Isten ad neked valamit, nem kell félned, hogy elveszíted. Ő neked adta az Igét, szilárdan állhatsz azon, mert a tiéd.

"Az igazakra világosság fénylik a sötétben; attól, aki irgalmas, kegyelmes és igaz. Jó annak az embernek, aki könyörül és kölcsön ad; dolgait pedig igazán végezi. Mivelhogy soha sem ingadoz: örök emlékezetben lesz az igaz. Semmi rossz hírtől nem fél; szíve erős, az Úrban bizakodó. Rendületlen az ő szíve."

Isten hitelesítette a szövetségét, ez az ember pedig a szövetségre épít a szívében. Szíve erős, az Úrban bizakodó.

Nem ijesztheted meg sem energiaválsággal, sem magas kamattal, sem egyéb rémhírral. Teljesen és tökéletesen az Úrban bízunk, és Istennel való szövetsége révén megkapja, amire szüksége van. Ha szilárd vagy és Isten szövetségében élsz, a Sátán nem tud sarokba szorítani. Nagyon fontos megértened: Isten akarata az, hogy bőségben élj. Ha ismered az Ő szándékait, annak eredményei lesznek. Ha biztosan tudod valamiről, hogy az Isten akarata, többé nem szabadna nélkülözned.

Amíg nem tudod biztosan, hogy a gyógyulás már a tiéd, addig azon tépelődsz, vajon akarja-e Isten is, hogy ismét egészséges légy? De így ez az igazság soha nem fog meggyökerezni az életedben; személyes módon igazából sosem leszel képes hinni benne. Sokan vannak, akik már egy tucatszor meggyógyultak más hívők imái által, mégis folyton egészségügyi problémákkal küszködnek. De ha megértik az Igéből, hogy joguk van a gyógyuláshoz, mert amikor Jézus elszenvetde az ostorcsapásokat, megvásárolta azt, a Golgotán pedig teljes egészében kifizette a gyógyulásunk árát,- ha megértik ezt, akkor többé nem alkuszhatnak meg a betegséggel. Miért nem? Mert az Ige rendíthetetlené válik a szívükben, és egy erő, a hit ereje kel fel bennük.

Ez elmondható a bővöködésről is. A nincstelenség a törvény átkához tartozik, de Jézus Krisztus megváltott minket az átoktól, és olyan bőséggel ajándékozott meg bennünket, amely sokkal több a létszükségletek pusztaság betöltésénél! Tarts egy percnyi szünetet, és gondolkodj el. A te szíved miben gyökerezik? Bűnben vagy megigazultságban? Halálban vagy bővöködő életben? Betegségben vagy a gyógyulásban és isteni egészségben? Nyomorban vagy jólétben? Hitben vagy félelemben? A szívedet kizárólag Isten Igéje tudja úgy megerősíteni,

hogy teljesen a helyére kerüljön, és az Úrban bizakodjon szilárdan és mozdíthatatlanul. Fordulj az Igéhez, és táplálkozz vele: olvasd, tanulmányozd, elmélkedj rajta. Akkor a szíved rendíthetetlen, erős, az Úrban bizakodó lesz, és a 112. Zsoltár példázza majd a te életedet is.

- *Kenneth Copeland* -